

[REDACTED]

[REDACTED]

Uw brief van
2.4.1991

Uw kenmerk
JPD/CR/345

Ons kenmerk
23.059/I/PN

Bijlagen

Mijnheer de Staatssecretaris,

Ter zitting van 6 juni 1991 heeft de Verenigde Vergadering van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) uw vraag om advies onderzocht, omtrent het gebruik van de talen bij de oprichting van het gebouw bestemd voor de Raad van de Europese Gemeenschappen te Brussel.

U vraagt zich af, of het voorstel van het bestuur der Gebouwen om de volgende alinea in het bericht tot oproeping van de gegadigden op te nemen, wel wettelijk is.

"Vanaf de gunning van de opdracht maakt de contracterende aannemer/onderaannemer gebruik van de Franse taal voor al de contacten met name, briefwisseling, kennisgeving van beslissing, toezending van documenten, vorderingsstaten, verrekeningen, verzoeken...., met de hoofdaannemer-coördinator, en via de laatste, met het bestuur."

./.

In een mondelinge vraag gesteld tijdens de openbare vergadering van de Senaat van donderdag 28 maart 1991 was de heer [REDACTED] van mening dat deze bepaling niet mag voorkomen in de oproep tot kandidaten daar het hier gaat om een aanbesteding waarvan de werf gelegen is in het tweetalige gebied Brussel.

U hebt hierop geantwoord dat de betrekkingen tussen de hoofdaannemer en de onderaannemers na de toewijzing van de bouwwerken, geregeld wordt door het privaat recht.

In haar basisadvies nr. 114/903/973 van 6 mei 1965 (Codex II, blz. 209) heeft de V.C.T. in verband met de aanbestedingen uitgaande van de centrale diensten o.a. geoordeeld dat :

- de berichten van aanbesteding en de bestekken berichten en mededelingen zijn aan het publiek en moeten worden gesteld in het Frans en het Nederlands krachtens artikel 40, alinea 2, van de gecoördineerde taalwetten;
- de inschrijving door de aannemer niet onder toepassing valt van artikel 52 van de taalwetten, zodat de aannemer vrijheid van taalkeuze heeft;
- de betekening van de keuze van aanbesteder en de briefwisseling van de centrale dienst met de aanbesteder betrekkingen zijn met een particulier en gebeuren in een van de drie talen gekozen door de aanbesteder, behalve wanneer de onderneming is gelegen in een ééntalig gebied. In dat geval, moet de taal van het gebied gebruikt worden (artikel 41, §§ 1 en 2).

De V.C.T. is van oordeel dat geen enkele bepaling van de bij Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken toelaat aan een derde het gebruik van een bepaalde taal op te leggen.

Daar het taalgebruik vrij is tussen enerzijds E.G.C. als hoofdaannemer van het Gebouw voor de Raad van de Europese Gemeenschappen en anderzijds de aannemers belast met de werken betreffende de hoofd- en bijkomende percelen "ruwbouw" en "afwerking", kan de Belgische Staat het gebruik van het Frans niet opleggen in de betrekkingen tussen hoofdaannemer E.G.C. en onderaannemers.

Bij de betrekkingen (via de hoofdaannemer E.G.C.) tussen de onderaannemers en de Staat, mag deze laatste het gebruik van een bepaalde taal niet opleggen. Artikel 41 is hier toepasselijk en de Staat moet een van de 3 talen gebruiken, waarvan de aanbesteder gebruik heeft gemaakt, behalve wanneer het een privé-bedrijf betreft, gelegen in een gemeente zonder speciaal stelsel uit het Franse of het Nederlandse taalgebied.

Met bijzondere hoogachting,

DE VOORZITTER,

